

**Koninklijke Bond van het Personeel
van de Universiteit Gent en van het Universitair Ziekenhuis Gent v.z.w.**
Sint-Jansvest 24, Gent
Tel: 09 225 18 13
Fax: 09 233 64 85
email: kbp.ugent_uzg@telenet.be

STERVENSBEGELEIDING

DR. MARC COSYNS

Dinsdag 25 oktober 2011

KBP, Sint Jansvest 24

Deze avond, met aanvang om 19.30u, biedt de mogelijkheid om de vele taboes rond stervensbegeleiding bespreekbaar te maken. Dr Marc Cosyns zal op serene manier en aan de hand van enkele gedichten het onderwerp menselijk benaderen. Er zal achteraf de mogelijkheid bestaan om vragen te stellen.

Inkom gratis maar gelieve uw deelname te melden aan het secretariaat KBP (tel: 09 225 18 13 of e-mail: kbp.ugent_uzg@telenet.be), zodat wij voldoende stoelen kunnen voorzien.

Wie is dr. Marc Cosyns?

Dr. Marc Cosyns is een autoriteit op het vlak van ethische en medische aspecten over het begin en einde van het leven. Hij werkt halftijds aan onze alma mater en hij doceert medische ethiek, deontologie en palliatieve zorg aan de Vakgroep Huisartsgeneeskunde en Eerstelijnsgezondheidszorg.

Naar aanleiding van de voorstelling van zijn eerste dichtbundel 'Laatsleden – Jongsleden' had "de kiosk" een dorpskrantje van Zwijnaarde een boeiend gesprek met hem. Het interview verscheen in de kiosk 19 van september 11. en we zijn blij dat wij er onze lezers kunnen van mee laten genieten. Waarvoor onze dank. De reporters ter plaatse voor de kiosk waren Saskia Lambert en Marc Careel. De dichtbundel is een uitgave van Uitgeverij Vrijdag en is te verkrijgen voor € 15 bij o.a. boekhandel Walry (wel gekend bij onze kruiswoordraadselwinnaars) en op de thema-avond stervensbegeleiding van 25 oktober 2011. (Inleiding door Marc Careel)

Wij zijn er van wieg tot graf ... een babbel met arts Marc Cosyns

Nieuw in ons lijstje Bijzondere inwoners van Zwijnaarde is huisarts Marc Cosyns. Voor wie bij zijn naam niet meteen iets bijzonders kan kleven: Marc werkte mee aan de televisiereeks 'Het leven zoals het begint', maakte enkele reportages rond leven en sterven in Woonzorgcentrum de Zonnebloem (waarvan recent delen in Koppen getoond werden), is auteur van enkele boeken over zwangerschap- en stervensbegeleiding en publiceerde onlangs zijn eerste dichtbundel. Een gesprek met een bezielde man...

Wat is uw link met Zwijnaarde?

Ik ben met mijn gezin in Zwijnaarde komen wonen in 1994 in een woongemeenschapsproject. We wonen in dit huis met drie gezinnen. Aanvankelijk werd het project ietwat argwanend bejegend, maar we kregen toch

toestemming om tot de bouw over te gaan. Toen stak ons huis er ook echt uit! Het was een supermodern gebouw tussen landerijen en boerderijtjes. Onze tien kinderen groeiden hier zalig op. Ondertussen is er rondom ons heel veel gebouwd en valt ons huis niet echt meer op.

Heeft u veel met het dorpsleven in Zwijnaarde te maken?

Ik had vroeger weinig te maken met het dorpsleven in Zwijnaarde, maar dat is de voorbije jaren sterk veranderd doordat ik steeds meer betrokken raak bij het Woonzorgcentrum Zonnebloem in de Hutsepotstraat. Ik vind het zorgcentrum hét voorbeeld van hoe een Zorgcentrum kan zijn. De locatie is ideaal: gelegen tussen de bib, de school en de sporthal toont het perfect hoe jonge gezinnen met kinderen kunnen samenleven met bejaarden. Voor kinderen is het heel belangrijk dat zij regelmatig met ouderen geconfronteerd worden. Uiteindelijk zullen hun ouders ook ooit oud worden en moeten ze daar op een natuurlijke manier mee kunnen omgaan. De drempel is ook heel laag door de vele activiteiten die in het zorgcentrum georganiseerd worden. Het is dus ook meteen mijn favoriete plek in Zwijnaarde.

Wat houdt uw job in?

Ik werk als huisarts in een groepspraktijk aan de Watersportbaan. Daarnaast geef ik les aan de huisartsen in opleiding aan UGent. Ik geef er medische ethiek en deontologie (rond stervensbegeleiding, palliatieve zorg, anticonceptie, ...)

Dat zijn allemaal toch heel zware thema's. Vanwaar die keuze voor ethiek?

Mijn interesse in ethiek is gegroeid vanuit een betrokkenheid met alles wat leeft in de maatschappij, maar vooral ook vanuit mijn patiënten, vanuit hun relaties en de onderwerpen waarmee zij in mijn praktijk geconfronteerd werden. Doordat de medische wereld doorheen mijn carrière sterk geëvolueerd is, zijn ook de ethische vragen waarmee mijn patiënten geconfronteerd worden en de vragen waarmee ze worstelen sterk toegenomen.

Hoe gaat u daarmee om als arts?

Ik vertrek altijd vanuit de vragen van mijn patiënten;

nooit vanuit mijn persoonlijke standpunten.

Daarnaast heb ik in het Woonzorgcentrum enkele documentaires gemaakt rond het leven in een Woonzorgcentrum en rond stervensbegeleiding. Het doel van de documentaires is vooral om taboes rond stervensbegeleiding te doorbreken en de discussie en gesprekken open te trekken, ook en vooral in de rusthuizen, en dat op een ervaringsgerichte manier, uitgaand vanuit echte mensen met echte verhalen.

In hoeverre vindt u euthanasie tegenstrijdig met uw eed als arts?

Niet. Ik probeer mijn patiënten zo goed mogelijk te helpen op een manier die bij hen, hun leven en hun familie past, en mijn vertrekpunt is altijd de vraag van de patiënt. Als patiënten vragen om hen te begeleiden in hun stervensproces, en dat zo waardig en zo pijnloos mogelijk te laten verlopen, ga ik daarop in. Maar ik begeleid net zo goed patiënten die ervoor kiezen de pijn die ze hebben voluit te dragen. Let wel, euthanasie moet altijd de keuze van de patiënt en zijn familie blijven. Het mag geen 'gewoon' cultureel aspect worden en er mag geen druk vanuit de maatschappij ontstaan. Je kan als arts dan ook enkel goed aan stervensbegeleiding doen, als je een patiënt al geruime tijd kent, zodat je echt weet dat het zijn/haar keuze is.

Hoe plaatst u euthanasie in uw persoonlijke leven?

Ik kom uit een doktersfamilie, en het motto van één van mijn ooms was: Wij zijn er van wieg tot graf. Dat geldt eigenlijk ook voor mij. Ik heb nieuw leven nodig om het evenwicht met de dood te vinden. Dus begeleid ik gelukkig ook bijvoorbeeld thuisbevallingen.

Zijn ook uw gedichten een manier om het evenwicht tussen leven en dood te bewaren?

Ik heb het altijd een uitdaging gevonden om wetenschappelijke literatuur, die weliswaar heel boeiend maar ook gortdroog is, om te zetten in leesbare taal. Daarnaast heb ik lang columns in artsenkranten geschreven. En van daaruit zijn mijn schrijfsels dus gegroeid naar poëzie. Ik heb mijn eerste gedichten openbaar gemaakt tijdens een tentoonstelling met fotograaf Julien Van de Velde. Het was best wel een grote stap, want het is toch een stuk intimiteit dat je naar buiten brengt.

Lezen? De dichtbundel van Marc Cosyns "Laatstleden / Jongstleden" waarin leven en dood nooit ver weg zijn, is te koop in de betere boekhandel voor € 15. Wie eerst met deze poëziebundel kennis wil maken kan ook terecht in de bib van Zwijnaarde.

Lasa en Marc

